

[Weikop.]

minister har allerede stødt i basunen overfor erhvervene. Det er, ligesom tonen har været noget skadefro: nu skulle der sandelig spilles op til dans. Man kunne ligefrem mærke, hvordan den højtærede statsminister glædede sig til, at handelsministeren skulle svinge sig med modstanderne af erhvervsfriheden. Vi fra konservativt hold er ikke modstandere af erhvervsfrihed, men vi har alligevel ikke noget mod at træde dansen, og så kan vi se, hvem der først bliver træt.

Det foreliggende lovforslag lyser nemlig af skepsis, af socialdemokratisk skepsis, af den højtærede handelsministers sunde skepsis overfor erhvervenes beregning af priser... (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Lis Groes]: Ja!)... Den højtærede minister siger ja, men er det egentlig ikke ejendommeligt, at ministeren stadigvæk bekræfter sin skepsis overfor erhvervslivet? Det er der ikke noget at sige til, det må erhvervslivet prøve på at bære, men jeg synes, det er ret ejendommeligt, at landets handelsminister fremdeles udtrykker sin skepsis overfor det erhvervsliv, som den højtærede handelsminister skal være med til at tjene. Der er desuden det ejendommelige i det, at samtidig med at den højtærede minister er bange for at få for høje priser, sidder den højtærede minister, går jeg da ud fra, og tumler med en dumpinglov, der skal forhindre det modsatte: at priserne bliver for lave. Ja, så ejendommeligt er situationen; den højtærede minister sidder med nøglen til konkurrencen, men vil den højtærede minister bruge den? Det er der ikke meget, der tyder på, for ellers havde dette lovforslag vel ikke taget særligt sigte på at gennemføre priskontrol, når importen reguleres.

Man kan da spørge, om prisregulering er den højtærede ministers svar til den industri, der kræver beskyttelse. Vil det sige, at beskyttelsen skal betales med priskontrol? Jeg tror, det ville være hensigtsmæssigt, om den højtærede minister udtalte sig klart herom, sådan at erhvervene kan få at vide, hvad beskyttelsen kommer til at betyde, og også hvad den kommer til at koste i administration.

Det vil også være nærliggende i denne forbindelse at spørge, om den højtærede

minister har til hensigt at fravige bestemmelsen i vareforsyningsloven om, at importregulering skal tilrettelægges sådan, at der skabes den fornødne konkurrence, eller om det er ministerens hensigt at skabe forudsætning for strammere importregulering og eventuelt en ændring af vareforsyningsloven. Hvis regeringen har det til hensigt, så må det siges at være en ejendommelig måde at sikre erhvervsfriheden og den frie konkurrence på. Herregud, er bananerne, som den højtærede statsminister føler sig så tiltrukket af, bare lokkevarer, som den højtærede handelsminister sætter i vinduet, for at man nu skal tro på den højtærede ministers uudslukkelige kærlighed til liberaliseringen? Jeg tror, det er på tide af hensyn til forbrugerne at få klarhed herover. Det drejer sig jo ikke om køleskabe, men om spørgsmålet som helhed. Jeg er sikker på, at statens husholdningsråd og forbrugerrådet er stærkt interesseret heri og utvivlsomt vil advare imod, at sund konkurrencefremmende import hemmes. Forbrugerne her i dette land har set, hvilke og hvor store fordele der blev opnået, da den forrige regering indledede en anden importpolitik, og derfor vil forbrugerorganisationerne næppe anbefale importreguleringsvejen.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg) var så interesseret i ungdommen; den skulle ikke hemmes i sin erhvervsudfoldelse. Jeg tror også, at de unge erhvervsfolk er meget stærkt interesseret i, om vi skal ind på importreguleringsvej, men er det måske bl. a. det beskyttede marked, der har ført den højtærede minister ind på tanken om at søge effektiviteten fremmet ved statsregulering?

Man har lov til at spørge: Har vi da hidtil, under de nuværende forhold og under de tidligere prisaftalelove, ikke haft effektiv produktion her i landet? Har vi haft en produktionsnedgang, der begrunder effektivitetskontrol, og hvordan er det gået hidtil, hvor effektiviteten er blevet skøttet af erhvervene? I 1935 var værdien af industriproduktionen 2 600 mill. kr., i 1939 henved 2 900 mill. kr., i 1951 11 800 mill. kr., og i 1951 beskæftigede industrien det dobbelte antal arbejdere i forhold til 1931 foruden et betydeligt større antal funktionærer og andre ansatte. Det kan ikke være denne